

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

Doknr.
598586

Dato
06-09-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 25. maj 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 462 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Kjærsgaard (DF).

Spørgsmål nr. 462:

"Vil ministeren oplyse, om ministeren er enig i, at diagnoser, der fremgår af offentlige journaliserings- og sagsbehandlingssystemer, skal være stillet af en fagperson og ikke være udtryk for en subjektiv vurdering af en sagsbehandler?"

Svar:

Der er ikke i serviceloven hjemmel til, at sagsbehandlere kan diagnosticere udsatte børn og unge eller deres forældre. Hvis der er grund til at antage, at et barn eller en ung har brug for særlig støtte, så skal kommunen foretage en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50. Denne skal indeholde en tilstrækkelig grundig undersøgelse af barnets eller den unges og familiens forhold med henblik på at afdække, om der er forhold, der bør resultere i iværksættelse af hjælpeforanstaltninger. Undersøgelsen skal i bekræftende fald også tilvejebringe et godt grundlag for at kunne vurdere, hvilke foranstaltninger der vil være formålstjenlige ud fra karakteren af problemerne.

Undersøgelsen skal bl.a. basere sig på samtaler med barnet/den unge, forældrene og andre centrale personer i barnets eller den unges liv. Herudover vil undersøgelsen kunne basere sig på oplysninger indhentet fra andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt m.fl. Kommunalbestyrelsens mulighed for at indhente oplysninger til at oplyse en sag, dvs. også i forbindelse med en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50, er fastsat i retssikkerhedslovens § 11 a og c, som blandt andet regulerer myndighedernes mulighed for at indhente oplysninger uden samtykke.

Herudover kan det i nogle tilfælde være relevant, at en autoriseret psykolog udarbejder en psykologisk undersøgelse af barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaveren som led i den børnefaglige undersøgelse, jf. serviceloven § 50, stk. 5.

Jeg har desuden fsva. mulighederne for at stille sundhedsfaglige diagnoser, indhentet bidrag fra Sundhedsministeriet, som oplyser følgende:

"Når sundhedspersoner diagnosticerer, skal de overholde kravet om omhu og samvittighedsfuldhed. Det indebærer, at de ikke må påtage sig opgaver, som

de ikke fagligt er i stand til at varetage forsvarligt. Derudover er det strafbart at udgive sig for at være autoriseret sundhedsperson, hvis du ikke har den pågældende autorisation.”

Med venlig hilsen
Astrid Krag